

Minneapolis,
presenteert zichzelf
als stad van meren
en parken; rechts:
doorkijkje vanuit een
van de 'skywalks' die de
eerste verdiepingen van
alle gebouwen in het
centrum verbinden.

FOTO: GETTY IMAGES

On-Amerikaans Minneapolis

Het grootste winkelcentrum van de VS trekt jaarlijks miljoenen mensen naar Minneapolis. Maar de stad heeft ook een andere kant: een ongekend leefbare binnenstad waar mensen wonen, werken, uitgaan en winkelen. *Door Paul Robert*

Minneapolis is een 'hub', net als Atlanta en Salt Lake City zo'n stad waar je een tussenlanding maakt op weg naar je eindbestemming en hooguit een paar uur op het vliegveld zit. Dat is jammer, want voor slechts \$ 1,75 brengt de tram ('light rail') je naar een stad met een echt hart. Bovendien is het voor New York een prima — en goedkoper — alternatief om te winkelen. En aan goede theatershows en concerten ontbreekt het er evenmin.

Minneapolis, de grootste stad van de noordelijke deelstaat Minnesota, presenteert zichzelf als stad van meren en parken. En niet ten onrechte. De stadsplanologen hebben Minneapolis zo ontworpen dat je nergens meer dan een paar straten uit de buurt van een park bent. Rondom het centrum ligt een gordel van meren waar je kunt kanoën, zeilen of, tijdens de strenge winters, schaatsen.

Nog meer verrassingen: Minneapolis heeft fietspaden en sinds kort een stelsel van 'witte fietsen', stadsfietsen die je per uur of per dag kunt huren. Zelfs de stadsbussen zijn voorzien van fietsenrekken. Dan ben je al gauw 'de meest fietsvriendelijke stad van Amerika'.

Er is de afgelopen jaren stevig getimmerd en

gerenoveerd in het centrum van de stad. Vervallen pakhuizen en graansilo's langs de oevers van de Mississippi zijn omgetoverd tot betaalbare appartementen. Internationale architectenbureaus werden aangetrokken om de ontwerpen te verzorgen voor het hypermoderne Guthrie Theatre (Jean Nouvel) en het stadshistorische Mills City Museum (Thomas Meyer) dat is opgetrokken binnen de ruïnes van een lang geleden geëxplodeerde graansilo. Het geeft de stad ene on-Amerikaans leefbare uitstraling.

Funshoppen

Je kunt je hier prima te voet verplaatsen, vooral 's zomers, maar ook 's winters. 'Skywalks', luchtbruggen, verbinden de eerste verdiepingen van alle gebouwen in het centrum. Je kunt tientallen

kilometers dwalen over eerste verdiepingen, zonder naar buiten te hoeven. Handig, in een stad waar het 's winters overdag gemiddeld tien graden vriest. Al die eerste etages zijn galerijen met winkeltjes, banken en restaurants. Het meest verrassende: in downtown Minneapolis wonen zo'n 30.000 mensen, een ongekend aantal voor een Amerikaans stadshart. Het enige waar het daar nog aan ontbreekt is een buurtsuper.

Het hart van het centrum is Nicollet Mall, geen winkelcentrum maar een — ja echt! — autovrije winkelboulevard die ruwweg loopt van de rivierover naar het concertgebouw aan Peavey Plaza. Dat gebouw en het plein doen in verschillende opzichten denken aan het Centre Pompidou in Parijs, maar dan kleiner. Alleen fietsers en bussen mogen over deze boulevard rijden. Er zijn restaurants met overvolle terrassen voor de deur. Er is weinig voor nodig om die terrassen vol te krijgen, hoor ik van Aurélie Spirito, Française, die sinds vijf jaar in Minneapolis woont: 'In de winter zie je niemand op straat, maar zodra de temperatuur boven nul komt verschijnen overal korte broeken en flipflops.'

Nicollet Mall is het domein van hippe boetieks en dure designwinkels. Ik zie Brooks Brothers, Neiman Marcus en andere namen die zo van Fifth Avenue in New York komen. De boerenmarkt die hier een keer per week op het trottoir neerstrijkt oogt nauwelijks minder luxe. Een voordeel boven New York is dat het prijspeil in Minneapolis lager ligt en dat er geen btw op kleding wordt gerekend. Zeker met een gunstige dollar-eurokoers is dat mooi meegenomen voor wie nog wil funshopen in Amerika.

Theaterstad

Tegen de avond wandel ik door naar het Warehouse District. Dit is de uitgaanswijk met een overvloed aan kleine theaters en clubs. Veel ervan stammen uit de jaren twintig, toen zusterstad St. Paul — aan de andere kant van de Mississippi — een vrijplaats was voor illegale drankhandelaren en andere gangsters. Het corrupte politiekorps daar gedoogde hen en beschermde de gangsters tegen de FBI, mits zij zich gedroegen. Feesten en uitgaan deden ze maar in Minneapolis. Vandaar. Tegenwoordig claimt Minneapolis zo ongeveer de tweede theaterstad van de VS te zijn.

Het Warehouse district is een gezellige buurt. Voetgangers van alle kleuren en geardheden delen de cafés en clubs. Rockster Prince, ook bekend onder veel andere namen, heeft hier een eigen club. Hij is afkomstig uit Minneapolis en laat zich nog regelmatig in de stad zien, hoewel men

Voor winkelen en theatershows is Minneapolis een goed(koop) alternatief voor New York

Van bovenaf: Nicollet Mall is een autovrije winkelboulevard waar alleen fietsers en bussen mogen rijden;

Guthrie Theater; om langs alle winkels van de Mall of America te lopen, moet je vijf kilometer afleggen.

&

Mall of America

Wie genoeg tijd heeft, ontkomt er niet aan om ook naar de Mall of America te gaan, want dit winkelcentrum is uiteindelijk de belangrijkste trekpleister van Minneapolis — voor de Amerikanen tenminste. Het is een reusachtig, vierkant complex met op elke hoek een warenhuis. Daartussen in totaal ruim 500 winkels. Om langs alle winkels te lopen moet je 5 km afleggen. In het centrale carré bevindt zich onder de grond een compleet zee-aquarium en daarboven een overdekt pretpark inclusief reuzenrad, achtbaan en tientallen kleinere attracties. Elke zichzelf respecterende winkelketen heeft hier een vestiging. Weggedrukt daartussen overleeft hier en daar een echte middenstander. Gezeten op een bankje raak ik aan de praat met een zwaar bepakte dame. 'Waarom komen jullie massaal hier naartoe terwijl je zo'n prachtig stadscentrum hebt?', vraag ik haar. Een domme vraag. Voor Amerikanen is 'hanging out at the mall' al vanaf hun middelbareschooltijd een favoriet tijdverdrijf. Bovendien kan niet iedereen zijn kleren kopen bij Brooks Brothers. Maar ik blijf het raar vinden, zeker in Minneapolis.

alom betreurt dat hij, sinds hij het licht zag, zijn populairste teksten niet vertolkt.

Ik krijg een uitnodiging voor een feest in een club waar Prince persoonlijk diezelfde nacht nog wordt verwacht. Het is in de Cabooze, in de West Bank, aan de andere kant van de stad, een ontspannen aanvoelende immigrantenbuurt waar veel Somaliërs en Aziaten wonen. Binnen is de sfeer ouderwets. De muziek is van Prince. Sommige muzikanten hebben nog met Prince op het podium gestaan, vertelt men. Dat moet maar goed genoeg zijn. Prince zelf laat zich niet zien. Maar ik heb wel een onverwacht fijne avond.

De volgende dag haal ik mijn partner op van het vliegveld en neem haar mee naar het terras van een restaurant naast het Guthrie Theater. 'Is er iets te doen hier?' vraagt ze. We moeten nog een dag in Minneapolis doorbrengen voor we verder vliegen. 'Ja', zeg ik, 'we gaan morgen wandelen. Dat kan hier. Het is echt een leuk stad.'

